

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Expressio falsi; quandonam vitiat Dispensationem? Caput X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

esse consanguineos, vel affines. Tertiò, ut item solum sit obligatio eam explicandi, quando copula præcessit supplicationem Pontifici factam, & quando præcessit executionem à Delegato, non vero, quando habita est post executam dispensationem, licet antequam Matrimonium de præfenti contraheretur, quia tunc cum præcesserit dispensatio, illa copula non est in rigore incestuosa. Quartò, non esse necessarie explicare numerum copularum cum eadem forte habitarum, quia hæc multiplicitas cum eadem non afferat novum impedimentum, juxta ea, quæ nos paulo ante a docuimus. Quintò, non esse necesse, explicare copulam habitam inter consanguinos conjui. Azione legali, vel spirituali, vel mox citantur conjunctione publicæ honestatis, quia hæc non est propriæ incestus: ita illi. Sed debere explicari in hac sententia, putat Castropalaus, G. Hurt. d. b quia putat, esse propriæ in specie incestus.

2. Supra §. lò ante a docuimus. Quintò, non esse necesse, explicare copulam habitam inter consanguinos conjui. Azione legali, vel spirituali, vel mox citantur conjunctione publicæ honestatis, quia hæc non est propriæ incestus: ita illi. Sed debere explicari in hac sententia, putat Castropalaus, G. Hurt. d. b quia putat, esse propriæ in specie incestus.

26. diff. 5. f. Ex his sententiis priorem sequuntur Dose Ave. q.19 etiissimi e viri, & ipse Sanchez, quamvis sequatur posteriorem, facetur tamen, esse hanc probabilem, saltem de copula occulta, & in foro interno. Posteriorēm vero, quæ est com- Dinnap. p. munior, multò & plures amplectuntur ita, ut tr. 10 ref. ego, sic concludam, sicuti concludit his ver- 44. Sed p. bis Bagundez loc. cit. Si meum iudicium expe- 45. tr. 4. ref. ctes circa has opiniones, dico, primam, quæ loqui- 135. seretur de occulta, & in foro interno, esse validè tractat. probabilem, secundam probabiliorem, & ordinata- 3. San. 1. c. rie in praxi tenendam.

En. ali. 18. 6. Portò illud in omni sententia monen- dum: Si forte Pontifex in literis, quibus ciatis ab Delegato committit dispensationem ex- Barb. in quendam, explicitè hanc clausulam inferat Voto dec. Dammodo copula non intercesserit, vel Dummo- 83. m. 14. & do non intercesserit sub spe facilitioris Dispensa- Voto 17. n. tione, Executorem Dispensationis, debere 57. Fagun. omnino supplicantes interrogare, ipsosque puc. Deca. teneri, verum respondere, alioquin nulla esset 8. m. 11. Ca- dispensatio, ut item esset nulla, si intercessi- 4. prop. d. 4. set copula, &c. Et ipse dispensaret.

de spons. p. Addit tamen restè Sanchez, e necessariam 4. Dian. distinctionem. Nam, quia de executor pro- diff. ref. foro externo dispensat, non potest interrogare de copula occulta, de qua non adsit infamia æquivalens semiplenæ probationi: 135. quod si interroget, poterunt supplicantes Sanc. 1. 8. negare sub apta æquivocatione, quamvis forte ad esset aliqua suspicio de illa, nec per dictam negationem vitiabitur dispensatio:

At, quando Executor dispensat pro foro interno, ut solet esse Confessarius per Poenitentiariam Delegatus; debet interrogare de copula occulta, & supplicantes fateri debentur, eaque supposita, non poterit Confessarius dispensationem exequi, quod, si exequetur, exequetur nulliter, ut item nulliter daretur, si falso illam negarent supplicantes. Vide hæc latius apud Sanchez, & Castropalaum, aliosque citatos. Idem proportionaliter dic, quando adest clausula, dummodo non adfuerit spes facilioris dispensationis, de qua plura vide apud Dianam loco citato.

CAPUT X.

Expressio falsi, quandonam
viciat Dispensatio-
nem.

NUPER, s. post explicacionem causa finalis, & cause impulsivæ, Regulam Generalem cognoscendi, quandonam viciatur gratia a Principe concessa, attulimus. Illam ergo praesenti argumento sic breviter applica. Nulla redditur dispensatio Matrimonialis ex falsitate, quam proponis, quando illam à Pontifice postulas, si falsitas est in causa finali, si vero in causa impulsiva, valida est. Recole omnino cetera ibidem dicta, quibus in memoriam redactis, discurramus per aliquos speciales causus pertinentes ad dictam expressionem falsi, ad quam etiam spectant ea, quæ forte per extremum Pontifici proponuntur.

CAPUT X.

Expressio falsi , quandonata
viciat Dispensatio-
nem.

I. **N**UPER, sⁱ post explicacionem cau^f f. *Sep. c. 8.*
 se finalis, & causæ impulsivæ, num. 4.
 Regulam Generalem cognoscendi, quandonam viriatus gratia a Principe concessa, attulimus. Illam ergo præsenti argumento sic breviter applica. Nulla reditur dispensatio Matrimonialis ex falsitate, quam proponis, quando illam à Pontifice postulas, si falsitas est in causa finali, si vero in causa impulsiva, valida est. Recole omnino cætera ibidem dicta, quibus in memoriam redactis, discurramus per aliquos speciales causus pertinentes ad dictam expressionem falsi, ad quam etiam spectant ea, quæ forte per errorum Pontifici proponuntur.

§. PRIMVS.

Quando falso proponitur Impedimentum unum pro altero.

I. **A**ntonius proposuit, se esse Berta af-
 finem in tertio gradu v. g. cum esset in
 tertio gradu consanguineus, obtinuit ne vali- g. *San. l. 8.*
 dè dispensationem Matrimonii cum eadem mat. d. 24.
 Berta?

Respondeo nequaquam: & g. univer- *Pyrrh.*
 saliter scito, invalidam esse dispensationem, si *Conrad. de*
 unum impedimentum exponatur pro alio, *dip. l. 7.c.*
 quia cum hæc sint impedimenta diversa, nul- *San. 7.c.*

^a *Sup.c.9.*
^b *3. n.9.*

La appetet Pontificis voluntas in rescripto, per quam possimus colligere, ipsam dispensasse in impedimento, quod non fuit ipsi propositum. Excipi tamen hic potest, quod supra diximus in unico illo casu, quando illud unum impedimentum involvebatur ^a in alio.

^c *Dian.p.p.* 2. Neque dicas, Pontificem, si scivissee, dispensasset, ne id dicas, inquam, quia conditio nihil ponit in esse, nisi purificetur. Cum ergo ea in hoc casu purificata non sit, quia Pontifex impedimentum verum nunquam cognovit, ideo remaneat, impedimento vero non fuisse dispensatum.

^d *Dian.p.p.* 3. Diana ^b putat, executorem posse ^c *10.de le.* validè expedire dispensationem consanguinitatis, licet in Brevi dicatur, Affinitatis, ^d *V.Nota et* ^e *p.8.tr.* nitatis, licet in Brevi dicatur, Affinitatis, ^f *3.ref.64.* sed lege Conradum, e qui recte illum impugnat. Portella ^d item est ex parte Diana, citatque pro se Bonacinam, sed sui dicti rationem non afferit.

^g *Conr.l.c.*

^h *Portell.*

ⁱ *in Resp.*

^j *mor.T. 2.* Quando falso proponitur gradus coniunctionis, ^k *hoc est, unus pro alio.*

^l *num.2.*

1. Sed quid, si error, seu falsitas contineret circa gradus ejusdem coniunctionis?

Respondeo cum necessaria distinctione; Si enim pro gradu proximiora expressisti remotionem, ut, si eras in secundo consanguinitatis, expressisti Tertium, invalida erit dispensatio; sic enim manifeste Pontifex non cognosceret quantitatem gratiae, quam concederet. At, si contra, pro remotione expressisti proximiorem, etiam advertenter, ut, si, cum esses in tertio, expoluisti, esse in secundo, probabile est, valere dispensationem, quia cum Pontifex intendat, tollere impedimentum, satis videtur tollere, dum illud tollit in eo strictiori gradu, in quo sine dubio imbibitur, qui minus strictus est. Quare in hoc non sequimur Conradum, ^g sententiam oppositum, licet, ut fatear, probabiliter.

^g *Conrad.*
^l *c.n.94.*

§. II.

§. III.

Quando proponitur unica causa falsa.

1. SI unica causa dispensandi proponatur Pontifici, atque haec sit usquequaque falsa, corruit omnino dispensatio; cum enim dispensatio semper detur ex causa, si haec falsa sit, cum tunc nulla sit, dispensatio non datur.

2. Dixa (usquequaque falsa) nam posset esse ipsa falsa, sed motivum, quod appetet in illa posset esse verum ex alia causa non proposita. Proponis v. g. ut Pontifex dispensem ad Matrimonium inter Antonium, & Antoniam, quia secus haec ob parentiam doris remuneret innupta; falsum autem est, eam carere dote; verum tamen est, eam remanueram innupram, sed ex alia causa, quae non fuit proposita, nempe v. g. ex deformitate, ex grandeva aetate, ex infamia contra ipsam exorta, vel ex simili alio defectu. Tunc ergo validam est dispensatio.

3. Respondeo. Communis, & in praxi exsumptuosa ^h opinio est, esse invalidam, etiam si ⁱ 47.a.37. per inculpatum errorem falsitas haec continueret. Ratio est, quia Pontifex moverit ^k *ap. Dicitur ex causa proposita, & ex illo motivo, maxima quod relationem habet ad dictam propositi ^l *Comitatem causam;* non ergo ab illo motivo relato ^m *praxi ad causam non propositam.**

4. Confirmo Primo, à posteriori satis efficiaciter. Nam, cum tanta Doctorum, & Pontificum diligentia in proponendis, examinan- ⁿ *ref.32.* dis, & approbandis causis: Sancti sufficeret in ^o *11.Bart.* supplicationibus sic semper ponere: ^p *Supplica-* ^q *Col.CC.* ^r *tur Sanissimus Pontifex, ut dispense cum Anno dilectionis, ne innupta remaneat, ut certe, ex aliqua refuta- ^s *6.n.16.* ^t *randem causa, remaneat. Confirmo Secun-* ^u *dum, ex dictis in hanc eandem rem i. supra.**

Quicquid igitur dicat Leander, ^v & Mar- ^w *1.Sap.1.1.* tianus Sancti Joseph apud Dianam valde, ut ^x *8.1.m.1.* videatur, ad hanc sententiam propendente, ^y *Lam.* qui citant etiam Sancti I alio in loco ab eo, ^z *Mari. ap.* quem modo ipse idem, & modo nos citavimus pro nostra sententia. Sed certe, vel hic ^{aa} *11.Bart.* locus est bene explicandus, ne sibi Sanchez ^{bb} *matr.1.* contradicat, vel ipse à nobis hac in re, ejus ^{cc} *Sant. 1.* pace, non est approbandus.

^{dd} *5. IV. n.29.*

§. IV.

Quando ex pluribus causis propositis aliquas est falsa.

Distinguendum hic est. Nam, quando præsumitur ex circumstantiis, à prudenti expendendis, Pontificis motum fuisse ex utraq; in divisibiliter sumpta, nulla est dispensatio, quia tunc comuit veritas causæ Pontificem moventis. At vero, quando saltē una est vera, eaque ejus est generis, ut spectata ordinaria confundendis, & praxi dispensandi, judicatur sufficiens causa motiva (nec solū impulsa) ad dispensationem obtinendam,
*a Sane. l. 8 non vitabitur a fortè dispensatio quāvis alia
m. ad. 21. sit falsa, quia tunc jam adest sufficiens causa.*

Exemplum. Proposui Curialis duas causas, alteram, quia cum prædicta Antonia copulam habuit Antonius consanguineus; alteram, quia eadem diffamata est in Civitate ob suspicionem copule. Certe existente veritate dictar suspicionis, & diffamacionis, quamvis falso fuerit, intercessio copulam, valida forte erit dispensatio; quia prædicta diffamatio solet esse sufficiens causa ad dispensationem. Dixi bis (forte) propter dicenda mox n. 3

2. Adverte diligenter duo. Primo, invalidam fore dicitur, secundum, falsam.

b Diana p. 2. Adverte diligenter duo. Primò, invalidam fore dispensationem, si aliud ex circumstantiis colligatur. Exemplum sit illud, quod affect Corduba apud Dianam. **b Semel negavit** cuiusdam Pontifex dispensationem ob illam causam suspicionis copulae: Curialis autem, ut dispensationem obtineret, addidit falso, adfuisse copulam: unde concessa fuit dispensatio. Ajo, illam invalidè fuisse concessam, quia clare colligi debuit, Pontificem ad solam copulam attendisse, cum repulisset jam illam aliam, necmè copulae suspicionem.

Caf. T. 1. 3. Adverte Secundò, cum Castropalao, &
n. 3. d. 6. semper scrupulosum esse, velle sustinere valo-
rem dispensationis in casu veritatis unius, &
16. 8. 5. falsitatis alterius causæ. Ratio est clara, quia
2. quisnam potest, etiam probabiliter, scire,
Pontificem, cui prōponuntur duæ causæ, al-
tera vera, altera falsa (præsertim, quando gra-
vior est falsa, quamvis alias sufficiens) quis,
inquam, sciet, Pontificem absolute motum
fuisse à vera, non autem à falsa? Solum igitur
tunc veram esse doctrinam num. 1. datam e-
go, & Castropal. & fortasse etiam Auctores

modo pro ipsa citati, judicabimus, quando illa causa falsa proposita, est de re extrinsecè pertinente ad materiam dispensationis, & quæ Pontificem ad illam dispensationem concedandam, nō vere non soleat, quod est dicere, quando prudenter judicatur, falsam esse solam causam mercè impulsivam.

S. V.

Quando dñs simul dispensationes petuntur, altera cum causa vera, altera cum falsa.

I. **T**itius duo à Summo Pontifice postulavit, alterum, ut Votum suæ Castitatis dispensaretur, alterum, ut posset consanguineam ducere, pro Voto autem allegavit eausam mendacem, veram pro consanguinitate; Quoniam vero utramq; dispensationem obtinuit, nunc querit, an utraque sit invalida, an solum prior? Et idem querit potest, quando pro una dispensatione tacuit, quod erat necessarium ad substantiam dispensationis, pro alia explicuit?

2. Respondeo, Si dolosè se non gessit, sed per solum errorē, seu ignorantiam non valde crasiam, Titius falsam rationem pro Voto assignavit, dicitur validā dispensatio pro d. *Castr. l.* consanguinitate, quia non est ratio cur ipsa c. num. 5. validā tunc non sit; At, si per dolum, & e. *Idem ib.* malam fidem, vitiabitur et utraque dispensatio c. num. 6. in casu nostro; quia cum utraque ordinetur ad eundem finem Matrimonii, Pontifex non presumitur alteram concedere ei, qui circa alteram, in ordine ad eundem effectum, dolosè se egit.

Dico, in casu nostro, in quo dispensatio ordinatur ad eundem Matrimonii finem: Nam, si periret, atque imperatisset dispensationem Voti v. g. & irregularitatis, causamque etiam mala fide falsam allegaverit pro Voto, veram pro irregularitate, quia ha dispensationes sunt ad valde diversos fines, & in rescripto dispensationis, ut supponimus, una non concedatur dependenter ab alia, erit

cedatur dependentia ab alia, erit
da, f quoad irregularita- f Caſtr.
tem, at invalida, l.c.ān.7.
pro Veto.

三

§. VI.

Quando erratum est in nomine supplicium.

Dupplici modo solet poni nomen, & cognomen supplicantum in petitio-
ne dispensationis, vel scilicet sub propriis
vocabus v. gr. *Supplicatur Beat. Vestra ex
parte Petri de Marinis. & Berta de Martellis.*
Vel, sub nomine parentum (quod faciunt
sepe Curiales, quia non bene legunt cog-
nomen supplicantum, cum tamen habeant
arborem consanguinitatis, ad ipsos à parti-
bus transmissam) ut, *Supplicatur Beat. Ve-
stra ex parte Petri Francisci, & Berta marie,*
cum F. & M. Majusculis, significantes Pe-
terum esse filium Francisci, & Bertam esse fi-
liam Mariæ. Nam, ne quis putes unam,
eandemque personam habere illa duo no-
mina, sic solent scribere majuscule; cum
scribant litteris minoribus, quando illa duo
nomina sunt eisdem personæ, sic; *Ex parte
Petri Francisci, & Berta Mariz,* ut recte notar-

a. Conr. de Conradus. a.

b. Sanc. 1.8. c. diff. 1.7. c. 5. n. 18. 2. Porro, siue erretur in nomine, sive in
cognomine, quoconque ex praedictis duo-
bus modis indicata fuerint, si constet de
corpo, hoc est de personis postulantibus
dispensationem, ut, si loco Peri dicatur
Titius, loco Berta dicitur Agatha, valida
*b. erit pro utroque foro dispensatio (si con-*mat. d. 2.1.* stet, inquam, nam secus indeterminata
n. 37. & p. 8. comm. ap. 11. 3 ref. 68 fuisse dispensatio, atque adeo nulla.) Ratio est, quia jam ad illa personam direxit in-
tentio Pontificis. Confirmatur, quia in
Penitentiaria pro dispensationibus in occul-
tis impedimentis, nec nominantur quidem
supplicantibus, sed solam significatur perso-
na, ut de ipsa constet: sic: *Quidam ta-
lis Diaecesis cognovit occulse Sororem sua Spon-
sa, &c.**

c. in Inst. re & Civili habetur hæc dispositio: Si quis,
*delegatis l. in Nomine, Cognomine, Prænomine, Ag-
si qui in nomine Legatarii, Testator erraverit, si tibi*
*fundo ff. de persona constat, nihilominus legatum va-
legatis pri- let: Nomina enim significandorum homi-
num gratia, reperta sunt, qui, si alio quolibet
modo intelligantur, nihil interest. Hacte-
nus Textus.*

3. Quod, si Conradus loc. cit. dicat,
dispensationem censeri invalidam in Roma-
na Curia, si erratum sit in nomine, vel Cog-
nominis, intelligo, id esse pro foro exter-
no, quando in illo, & pro illo, de persona con-
stat forte non potest.

§. VII.

*Quando erratum est in nomine
Diaecesis.*

Hoc enim vero diligentiore examine
penitendum est. Nam licet primo
aspetto videatur esse ejusmodi error validè
accidentalis, & ejusmodi sancte est, si ex se
spectetur; trahit tamen errorem alium per-
tinentem ad substantiam dispensationis. So-
let enim communiter Pontifex committere
dispensationis executionem Ordinario Dia-
ecesis ejus, in qua natus est supplicans, non
autem in qua quis Domicilium forte ha-
bet, sic disponente Tridentino d pro fo-
ro externo (pro foro interno enim in oc-
cultis committitur, ut dicemus, e Confessio-
nem, &c.) Nam ideo semper in petitio-
ne explicari debet supplicantum propria
Diaecesis. Si ergo loco tua Diaecesis, altera-
ram, etiam sine tua culpa, exponas, cum
Pontifex intendat concedere Jurisdictionem,
seu potestatem exequendi dispensationem E-
piscopo Diaecesis tuae Narivitatis, certe in-
validè alter Episcopus dispensationem ex-
queretur, utpote, qui à Pontifice non fuerit
ad illam Delegatus.

2. Dico igitur cum Sanch. f. aliisque Es. 1.1.
in hoc errore, hoc est, si tu cum sis v. g. mat. d. 1.
Diaecesis Agrigentina, erret (etiam incul. n. 39 Cor-
patè Cunialis, exponatque te esse v. gr. rad. in
Catanensis Diaecesis, unde committatur prædicta
executio Ordinario Catanensi, nec Ordinari- 1.7. 6. 5. 1.
um hunc Catanensem, nec Ordinarium n. 28. P.
Agrigentinum, nec separatim, nec conjun- rez. d. 4.
ctum validè tibi dispensationem executu- sed. 8. n. 1.
rum. Ratio est, quia Pontifex, nisi aliud Sal. d. 1.
expresse dicat, se conformare intendit Tri. d. 20. f. 1.
dentino; ergo in casu positivo non vult com- 2. 6. M. n.
mittere dispensationem Catanensi. Quo T. 1. 4.
modo ergo hic illam exequi poterit? Ex c. 6. 3. 3. 11.
alia parte de facto non committit Agrigen- 9. 6.
tino, ergo similiter qua ratione hic po-
tit illam exequi? Nam, quod committeret,
f. sci.

si sciret, nihil juvat; conditionaliter enim voluntas nihil operatur.

Pont. l. 8. 3. Hinc nullo modo assentior Pontio, a c. 17. n. 43 alisque putantibus Agrigentum posse ex Diuina p. 8 equi praedictam dispensationem. Et ad partem, quam ipsi inducunt, ductam ex errore 94. Affe- nominis personæ, quando constat de ejus cor- rent Ami- pore, unde idem dicere contendunt de errore cum Tex- nominis Diœcesis, quando de ea constat. Re- Pérez. spondeo, adesse disparitatem, quia, in errore nominis personæ, una est persona, quam in mente habet Pontifex, cui concedit dispensationem: At in errore Diœcesis duo sunt Ordinarii, nempe in exemplo nostro, Agrigentinus, in qua natus est supplicans, atque huic non dat commissionem Pontifex, & Cataniensis; Et, neque huic, ut pote non proprio Episcopo supplicantis, dictam commissio- nem ex Tridentino dare Pontifex intendit. Quanvis ergo haec Pontii doctrinam aliqui probabilem appellant apud citatum Dianam; illis tamen ego acquiescere nequaquam possum.

4. Inquires. Quando Sponsus est unius Diœcesis, Sponsa vero alterius, explicanda ne est utriusque Diœcesis in petitione dispensationis?

Respondeo. Ita, ut nimis Pontifex eli- gat Ordinarium, cui vult committere execu- tionem dispensationis. Eligere tamen ipse solet Ordinarium Diœcesis Oratricis. Quan- do ergo Sanch. L. b dicit, sufficere expressionem & matr. d. Diœcesis alterutrius, intelligit (puto) se- cundum proximam antiquam, quamjam in de- fœtudinem abiisse, colligo ex praxi hodier- na, qua semper exprimit, ut notat Conradus,

c Conrad. et utramque.

in praxi 5. Inquires. iterum. Ad quam pertinebit, dispensationem exequi, si vacante Ecclesia v. gr. Mazzarieuſi, proponatur à supplicante Pontifici, ut committat causam Episcopo vi- ciniori, addatque idem supplicans, vicinorem esse Episcopum Cephaludensem, cum tamen re vera sit Agrigentinus. Pontifex autem an- nuat postulatis, dirigatque commissionem Episcopo Cephaludensi.

Replies. Respondeo. Bardi d. duo hic dicit. Primo, hunc casum esse similem, immo eundem, ac precedenter haec tenus à nobis explicatum. Secundo, pertinere ad Episcopum Agrigenti- num; quare ipsum posse eam dispensationem exequi, quia est attendenda mens Pontificis.

Tamburinus de Sacramentis.

qui verè vult committere talē delegatio- nem Viciniori, idque esse probabilius.

6. Profectò, quoad hoc posterius dictum, ipsi adhærcet; e apta enim est ejus ratio. At e Cū Pons. quoad prius, nequaquam. Puto enim casum Bonac. esse diversum, nam in casu praesenti Patis Sal. San- Bardi, constat de corpore, ut ita loquatur, Diœ- tarelo ap- cessis, siquidem mens Pontificis est Viciniori eundem potestatem conferre. Vicinior autem est solus Bard. n. 4. Agrigentinus. Cum ergo viciniorem desig- nat. Agrigentum designat. Sed in casu præ- cedenti a nobis allato, non constat de Diœ- cesis corpore, nam Diœcesis, ubi natus est O- rator, non est nec esse potest in mente Ponti- fices, cum ex una parte illam nesciat, & ex alia, posset ea esse, vel Messanensis, vel Catauen- sis, vel alia nec unquam solet Pontifex com- mittere indeterminate sic: Vicario ejus Diœ- cesis, in quo quis natus est.

Monitio ad sanandos preditos errores.

7. Pro his, & similibus casibus præcedenti- bus ex errore, vel quando dubia existit impe- tratio dispensationis, adverte, eam sanari, id- est, validam fieri per novas literas, seu nova rescripta a Pontifice obtinenda, narrato ta- men fideliter errore. Quæ novæ literæ vo- cantur. Perinde valere. Per illas enim vult Pontifex, ut literæ priores valeant, ac si error non irreperitur. Et quidem hæ literæ faciliter imperantur, & sine nova compositione, nec cum multis expensis.

C A P U T XI.

Quid statuendum, si quid dabii inter- currat circa dispensationem Ma- trimonialem.

f Lib. I. in
Decal. c.

1. **D**E hac re latè egī in libris Decal. II- 13. §. 7. V. Iud te, hac occasione, ne prætereat, Dispen- a- non esse dubiam, sed certo invali- tio & V. dam & dispensationem, si supplicans narret, se matrimonio ambigere v. gr. an copulam consummaverit nūm. cum Sorore eius, quam ducere intendit, an g. Suar. I. 6. Vorum castitatis emiserit, an consanguinitas Voto c. testit cum Spōna conjunctus, &c. ipse autem 27. nū. 6. certo Castitatem voverit, copulam, consumm. Sen. I. 8. maverit, consanguinitate sit astrictus, &c. matr. d. Ratio est manifesta, quia ejusmodi deceprio 21. n. 4. & Yy facit